INSIGNE și UNIFORME reglementare STRĂJEREȘTI
STOFE MĂTĂSURI PANZĂRIE
TRICOTAJE GALANTERIE INCĂLȚĂMINTE CONFECȚIUNI
ARTICOLE pentru NUNȚI și BOTEZURI
GHEORGHE FUNDĂNESCU
STRADA CAROL 66 • TELEFON 3.05.29
PREȚURI EFTINE ȘI FIXE

NECAZURI MĂRUNTE

PRINCIPII

Se pare că orice om care se respectă trebue să aibă în viață anumite principii cărora să le rămână credincios cu sfințenie. Aceasta ar fi o dovadă de seriozitate și de tărie de caracter.

Noi, românii în general ne ținem de această măsură până la un punct, numai. Așa, de pildă, pe vremea când existau partidele, principiile politice se schimbau odată cu guvernul. Exista chiar și o formulă celebră care exprima acest fenomen: „Pleacă ai noștri vin ai noștri".

La urma urmei, poate că tocmai această mobilitate a principiilor politice să fi fost în fond tot o dovadă a tăriei de caracter: românul avea drept principiu să nu aibă principii.

Acest sistem de a raționa se aseamănă cu acela al fumătorului pe care doctorul îl dojenea pentrucă abuzează de tutun.

— Ești un om lipsit de voință.
— Pentru ce?
— Pentrucă nu vrei să te lași de fumat.
— Pardon! Sunt dimpotrivă un om plin de voință: vreau să *nu mă las* de fumat.

In definitiv, pe chestia principiilor s'ar putea scrie multe, înșiruindu-se pe coloane întregi tot soiul de adevăruri filosofice și de paradoxe. Mai cu osebire că, e foarte greu de hotărît dacă respectarea unui principiu nu se confundă uneori cu mania, —— ca să nu zicem țicneala.

Ca să ilustrăm mai bine această ultimă părere, vom istorisi două întâmplări, specific englezești, — căci, știut este, englezii sunt oamenii cei mai respectuoși de principiile lor.

...Intr'o zi, un fiu al Albionului se plimba, la Paris, pe digul canalului St. Martin, după ce mai întâi procedase la o serie de libațiuni abundente, în toate cârciumile pe cari le întâlnise în cale.

Cu alte cuvinte, englezul era, — scuzați, — cam beat. Mergea cu pași șovăelnici într'o pitorească linie mixtă, bolborosind oarecari cuvinte neînțelese în limba lui.

Deodată, repezind o serie de pași oblici către marginea canalului își pierdu echilibrul și căzu în apă.

Timp de câteva secunde se sbătu disperat, apoi se dădu afund, reveni la suprafață, încercă să se mențină asupra apei. Se vede însă că sau nu știa să înoate, sau era prea îngreunat de alcoolul băut, căci se mai scufundă odată și iarăș reapăru.

Intre timp, un trecător care zărise accidentul sări în ajutorul englezului. Se plecă peste marginea canalului și întinse mâna:

— Apucă-mă strâns! zise el. Te voi ajuta să ieși afară.

— Pardon, făcu englezul silindu-se să articuleze cât mai corect cuvintele. Mai întâi, cum te numești d-ta?

— Cum mă numesc? se miră trecătorul. Dar ce importanță are cum mă numesc eu, când d-ta te înec?

— Are, replică celălalt. Căci un englez care se respectă nu întinde mâna unei persoane care nu i-a fost prezentată!... *Good-bye!*

Zise, și'n adânc s'a scufundat.

Era, precum se vede, un om cu principii.

...Un alt englez, — un lord, — care se plimba cu yahtul său pe oceanul Atlantic, căzu la un moment dat în mare.

Până ce marinarii să-i poată veni în ajutor, un rechin, care urmărea vaporul încă de multă vreme, se repezi spre naufragiat cu gura larg deschisă.

Lordul își aminti că avea, întâmplător, în buzunarul pantalonilor, un briceag. Il deschise și curajos ridică brațul înarmat, spre a spinteca fiara marină.

In clipa aceea, soția sa, — nobila lady, — care privea scena înspăimântată, scoase un țipăt sfâșietor:

— Aoh, Johnny!... Peștele nu se tale cu cuțitul!

— O. K.! răspunse lordul. Era să uit aceasta.

Și calm, svârli briceagul, lăsându-se devorat de rechin.

Era și el un om cu principii.

Ion Dragomir

Marele TURNEU AL COMPANIEI CĂRĂBUȘ
120 persoane Director C. TANASE
Marele succes al stagiunei
TANASE ISTANBUL
Revistă în 2 acte și 56 tablouri de NICAN, PUIU MAXIMILIAN, ST. CRISTODULO, STROE și VASILACHE
Muzica G. DENDRINO

C. TANASE

CU MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, ELENA BURMAZ, VIVETTE POPESCU, SEVERA MORELI, HENRIETTE GAMBERTO, LUCICA PARVULESCU, MARIE NITESCU, ANY ZAHARENCO, MARG. GHEORGHIU, C. TANASE, N. ROMAN, MILICA MILIAN, G. TRESTIAN, I. DINESCU, I. ANTONESCU, PUIU ȘERBU, C. DODU, EMIL POPESCU, I. STOENOIU, GRIȘA, ZAHARESCU, I. COLEA.
MARE BALET 60 balerine 20 boy's
sub conducerea Anie & Siomin
Celebrul acrobat Benny dela Teatrul Cazino de Paris
Cea mai mare montare ce s'a văzut în România.
Se râde cu lacrimi.
Trupa se prezintă exact în aceleași condițiuni, cu același ansamblu și montare ca în București.
Orchestra proprie sub conducerea d-lui G. DENDRINO.
ITINERARIUL
MARTIE
Azi Dumin. 19 Timișoara cu Matineu | Mâine Luni 20 LUGOJ
M. 21 Caransebeș M. 22 T. Severin | J. 23 CRAIOVA V. 24 CARACAL S. 25 PITEȘTI
MARTIE
D. 26 Alexandria L. 27 Târgoviște M. 28 BUZAU | M. 29 FOCȘANI J. 30 PLOEȘTI V. 31 CAMPINA
APRILIE
S. 1 BAZARGIC | D. 2 CONSTANȚA
Duminică 9 Aprilie și în zilele următoare
ISTAMBUL — ANKARA

Doi țărani se luptă cu o lupoaică

Fiara a fost ucisă

Oradea, 17 Martie

Nopțile trecute, o haită de lupi a tăbărît în satul Gurani de lângă Vașcău.

Pe la ora 4 dimineața, sătenii Tomuța Melentie a ieșit să vadă de ce latră câinii atât țarcul unde ținea oile, a văzut dispărând la marginea satului, în spre pădure, o haită de lupi, care venise în sat după pradă. Pela ora 5, ieșind din nou în curte, fiindcă auzea sgomot în țarcul unde ținea oile, a văzut un lup în mijlocul lor. A chemat pe fiul său și s'a dus în țarc să-și salveze oile.

Neavând armă sau un par, s'a luat la luptă cu lupul.

La strigătele copilului, a venit din vecini fratele lui Melentie, înarmat cu o secure.

Cu ajutorul lui, a doborît fiara. Era o lupoaică mare.

A doua zi, tot satul a venit în pelerinaj să felicite pe frații Melentie pentru curagioasa ispravă.

—xxo●oxx—

Noul prefect al jud. Brașov

Brașov, 17 Martie

Ministerul de interne a numit prefect al județului pe d. Ion Mircea, care a îndeplinit până astăzi funcția de subprefect.

GALLIA
LANSEAZĂ UN ASORTIMENT COMPLECT DE
Stofe NOVOLÈNE
MAREA NOUTATE A SEZONULUI DE PRIMĂVARĂ
PREȚURI SENZAȚIONALE INTRE LEI 155 ȘI LEI 295
Gallia
Centrala: STR. BĂRĂȚIEI, 2 Etaj ★ Sucursala: Str. LIPSCANI, 36
RIALTO-TRIANON, STRADA LIPSCANI No. 57
SUCURSALE IN BUCUREȘTI ȘI IN PRINCIPALELE ORAȘE DE PROVINCIE

Licitații publice

= 28 Martie ora 10, adm. Parid Brăila închiriază 2 compart. hale.

= 28 Martie ora 1, Biroul vânzării peștelui Galați arendează pe 5 ani pescuitul și extragerea gheței în lacul Covurlui.

= 3 Aprilie ora 10, atelierul central de confecție al armatei, Cotroceni, aprov. 3.460.000 nasturi kaki pt. cămăși, 600.000 nasturi albi; idem, ora 16, copci, cătărămi; 5 Aprilie ora 10 și 16, nasturi.

= 20 Martie ora 10, manutanța Iași, bat. 4 administr., vinde tărâțe.

= 27 Martie ora 16½, minist. aerului cumpără 736.000+973.700 kg. benzină.

= 28 Martie ora 17, idem: cărbuni, cox, petrol, benzină, uleiuri; 29 Martie ora 9, idem (amânată dela 18/III), uleiuri.

= 3 Aprilie, Căminul de ucenici Arad: ora 8, pâine, făină; ora 9, carne, derivate, untură; ora 10, lapte, derivate; ora 11, băcănie, materiale; ora 12, zarzavaturi.

= 28 Martie ora 10, corpul grănicerilor, aprov. grâu și măcinișul lui.

= 17 Aprilie ora 10, manufactura de tutun Belvedere, aprov. 435 vag. lemne fag.

= 3 Aprilie ora 10 (în loc de 30 Martie), ținutul Timiș, transformări palat, 20 milioane lei.

= 17 Aprilie ora 10, prefectura Ilfov cumpără 4000 stâlpi stejar, 1.600.000 lei; idem, material pt. rețeaua telefonică, 811.600 lei.

= 18 Aprilie ora 10, primăria Borsec jud. Mureș vinde 10.252 m. c. lemne molid.

= 28 Martie ora 10, Intreprinderile comunale Oradea: așezare cabluri electrice.

Soc. corală „Carmen"
comemorează pe Patriarhul Miron

Convocați în ședință specială „Carmeniștii" au comemorat la sediu moartea primului Patriarh al României.

S. S. pr. NAE POPESCU, subsecretar de stat la culte, în calitate de președinte al coralei „Carmen", a scos în evidență meritele dispărutului, evocând personalitatea marelui arhipăstor al poporului român.

A iubit biserica și țara, a fost un pasionat al muzicei corale religioase și populare, ajutând cu cuvântul și fapta, pe toți cei cari îi solicitau sprijinul.

In legătură cu muzica a creiat și susținut „Academia de muzică religioasă", interesându-se în tot timpul de prosperitatea ei.

La toate manifestațiile grandioase și la toate solemnitățile mari ale neamului, încoronarea Regelui Ferdinand și Reginei Maria la Alba-Iulia, 10 ani dela unire în aceiași cetate, Patriarhul Miron Cristea a solicitat — în calitatea sa — concursul soc. corale „Carmen", în ale cărei succes se încredea întotdauna.

Pentru dragostea manifestată față de vechea soc. corală „Carmen", înaltul prelat a fost proclamat membru de onoare al societății.

Dispariția a două fetițe din Brașov

Brașov, 17 Martie

La poliția locală s'a primit plângerea d-lui Ion Moldoveanu din str. Carpaților nr. 64 prin care arată că fetițele sale Camelia de 11 ani și Lenuța de 7 ani, au plecat dimineața la școală, dar că nu s'au mai întors.

Poliția întreprinzând cercetări a putut stabili că fetițele au fost în adevăr la școală de unde au plecat spre casă la ora obișnuită. Ele au fost văzute apoi pe strada Curmătura, împreună cu alte colege de care s'au despărțit în dreptul casei fiecăreia dintre ele.

Pentru a ne explica dispariția lor, trebue să precizăm că str. Curmătura pornește chiar din centrul orașului și trece peste o colină a muntelui Tâmpa spre cartierul fabricei de ciment, care pe o bună parte este pustie. Poliția se străduește să descopere acest mister.

Zâmbiți, vă rog!...

GOSPODINĂ...

de C. COSCO

Madam Ciucurel este foarte econoamă. Așa de econoamă că, dimineața, când se scoală și deschide ochii, îi e parcă ciudă că trebue să-i deschidă pe amândoi. Vorba ovreiului: și cu un ochi vezi tot așa de bine!

Și se uită la soț care doarme — „doarme ca un trântor", cum zice dumneaei.

— Ia priviți la el cum gosnește! Parcă i-ar veni banii dela moșie. Curat: „tuca vasu cara Iani". Ce fel de slujbă o fi având omul ăsta? Poate că ministerul nu-i plătește leafa întreagă; am cam observat eu, nu-i vorbă, lipsă la franc. Afară dacă n'o fi având vre-o „simpatie" la mahala!

Și frecându-și dinții cu periuța, madam Ciucurel își privește în oglindă părul pus de o săptămână în papiote. A rămas așa fiindcă n'a ieșit nicăeri, nici nu i-a venit cineva în vizită. Atunci, ce să-l mai desfacă? Dacă l-ar desface dimineața, până după prânz s'ar strica și pe urmă ar trebui iar să-l facă.

Dar asta costă timp și timpul este bani.

— Nu te scoli, Guță? S'a făcut nămiaza!

— Prânzul! E 12?

— Ba bine că nu!

Și Guță sare din pat ca mușcat de șearpe.

Când însă, cu ochii buimăciți, se uită la pendulă, i-se pare că visează: ceasul arată numai ora 8.

— Apoi de! ce-o să-ți fac, zice madam Ciucurel, dacă numai așa te poți scula. Ție trebue să-ți spun neadevăruri.

— Știu, așa faci tu și cu economiile... Te pomenești că...

— Numai la coșniță te însel Guță, nu vorbi...

*

— Coniță, a venit zarzavagiul! strigă servitoarea.

— Viu îndată!

Și madam Ciucurel iese în pragul casii.

— Ei, ce-ai adus? întreabă pe oltean.

— De toate, coniță.

— Zarzavat de supă ai? Cât legătura?

— Patru lei, coniță.

— Doi, dacă-ți convine.

— Iacă, v'o las trei.

— Doi.

— Luați-o cu trei, coniță.

— Doi, dacă-ți place.

— Nu ne dă mâna, coniță!

Apoi madam Ciucurel strigă servitoarea.

— Lino, chiamă pe altul.

Lina aduce alt oltean.

Doamna se repede în clipa aceasta în casă să vadă ce face domnul.

— Ce naiba, n'ai mai isprăvit cu îmbrăcatul? Parcă ai fi o mireasă. Ori te cere foarte dichisit. Uite, ca să te razi, pierzi un veac...

— E abia opt și jumătate dragă, ce tot vorbești...

Și Lina iar strigă:

— A venit zarzavagiul, coniță!

Madam Ciucurel dă ochii cu alt negustor și reîncepe tocmeala.

— Zarzavat de supă ai? Cât?

Ca mai sus. Cu adăogiri: ceapă, spanac, usturoi, ridichi...

S'au strâns acuma vre-o patrucinci zarzavagii, ocupând curtea d'o palmă.

E o piață în miniatură. Și a venit și lăptăreasa, și găinăreasa, și ăla care aduce osânză, și laurgiul...

— Uite colea conopidă, coniță; parcă e un strugure de frumoasă...

Și madam Ciucurel se tocmește iar. Intreabă pe fiecare și se tocmește dârz, neostenit. Unora le dă un preț care se apropie de cel cerut, apoi îi lasă să plece. Zice: „lasă, că se întorc ei!"

Pune pe servitoare să spioneze.

— Ascultă Lino, dacă vezi că se duce prea departe și ți se pare că nu se mai înapoiază, chiamă-l. Ai înțeles?

Și Lina se dă după poartă. Când olteanul a ajuns în colț, îl chiamă:

— Ăla cu zarzavat!

Și madam Ciucurel iar se târguește.

— Păi de ce mai m'ați chemat, coniță? se supără precupețul și furios încarcă în spinare coșurile.

După ce atacă de front pe lăptăreasă care aduce apă chioară, pe găinăreasă care are vrăbii, pe ăl cu osânză care aduce grăsimea subțire ca foaia de ceapă, pe laurgiu al cărui laurt e numai zer, madam Ciucurel simte că a început să obosească de când tot stă în picioare ori pe vine, scormonind prin coșuri. Vrea apoi să se ducă pu,in în casă să vadă ce face omul care pierde vremea la toaletă.

— N'ai mai isprăvit? strigă intrând în antreu.

— Ba da, coniță!

— Nu tu... Dar ce, domnu a plecat?

— De mult, coniță... V'a zis „alivoar". Și eu am adus carnea de două ceasuri. V'am spus!

Madam Ciucurel se uită atunci la pendulă și, când vede ce vede, strigă disperată:

— Unspce și jumătate, și n'am pus nimic la foc! Ce vrei, dacă-ți stă bărbatul ceasuri întregi la toaletă?! Mai rău ca o femeie!

— Eu o iau la dreapta.
— Eu, la stânga.
— Și eu, vă însoțesc.

Despre neveste

Odinioară, dracul Astarhot,
Pe Iov l-a sărăcit luându-i tot
Și ca să-și simtă însutit. năpasta,
Din toate, i-a lăsat numai nevasta!

PRIETENULUI ZET

Ți-am cunoscut, întâmplător, nevasta
Și mi-a părut așa de grațioasă,
Așa de fină, blândă și frumoasă,
Incât m'a zăpăcit complet și basta!

Și-am zis: De-ar face sfânta Filofteia,
Să'ncep cu trei ca ea, o viață nouă,
I-aș da cadou lui Scaraoschi, două,
Ca să mă scape și de cea de-a treia!

LIAD

— Ioane, de-aci înainte o să-ți zic Jean.
— Și eu, cum să vă spun d-voastră?
— Idiotule!
— Bine, conașule.

Plâns și plâns

Un avar pe patul morții,
Plânge cu înduioșare,
Când privește cum nevasta-i
Varsă lacrime amare.

Plânsul lor are-o pricină
Și e logic ca să-i doară:
Dânsul plânge că-i pe ducă,
Ea, că poate... n'o să moară!.

Etimologie

Muzica. — Caligrafia sunetelor.
Portofoliu. — Arhivă de buzunar.
Conferință.—Monolog într'un dormitor.
Telefon. — Telescopul sunetelor.
Scatoalcă. — Trăsătură de unire între două obrăznicii.
Cal. — Motor cu fân.
Elogiu. — Bonboană vorbită.
Tunet. — Comentariul fulgerului.
Balon. — Diligența aeronavigației.
Centenar. — Om care insistă.
Oază. — Paranteză verde.
Licurici. — Muște cu neon.

Et caetera

— Ce-i asta chelner?
— Pui fript, domnule.
— Ești sigur?
— Foarte sigur.
— Iți pierzi vremea de pomană aici, dragul meu.
— De ce?
— Păi, cu o asemenea imaginație trebuia să te faci scriitor.

*

— Aici e colectura „Norocul"?
— Da, domnule.
— Când are loc tragerea?
— La 15 Martie.
— Atunci nu mai cumpăr loz. Aveam nevoe urgentă de bani pentru ziua de 12.

*

— Mi s'a spus că sunteți pictor de război.
— Intr'adevăr.
— Atunci, te rog să-mi faci un grup: eu, nevasta, soacrămea și cele două cumnate ale mele.

*

— De câteori vine să mă vadă, logodnicul meu spune că m'am făcut mai frumoasă...
— Ar trebui să vină mai des!

*

— Milton, autorul „Paradisului pierdut" a mai scris ceva?
— Da. După ce a rămas văduv a scris „Paradisul regăsit".

*

— Vai, domnule, te-ai așezat pe cățelușul meu!
— Aoleu! Cel puțin, are botniță?

*

— Ești mulțumit de prima d_tale lecție de box?
— Da, dar aș vrea să le iau pe celelalte prin corespondență.

*

Negustorul. — Astăzi avem sparanghel foarte bun.
Clienta. — Nu mai cumpăr sparanghel. Bărbatul meu este atât de miop, încât își mușcă degetele!

CHIBIȚUL

Jocul de table, importat la noi odată cu obiceiul preistoric al taifasului la cafea și rahat (pe turcește rahatlic) comportă o terminologie de obârșie islamică și asistența indispensabilă a unui chibiț sau chiar a mai multora.

Acest chibiț este amicul, este cunoscutul, este streinul uneori, care se instalează nepoftit la masă și-ți urmărește jocul ceasuri întregi cu o răbdare și o atențiune demne de o cauză mai bună.

Pentru o mai deplină cunoastere a breslei, reproducem mai jos câteva reguli esențiale dintr'un tot care s'ar putea numi: **Codul perfectului chibiț la jocul de table.**

1) Să notezi punctele.
2) Să ridici zarurile căzute pe jos. (Plătești astfel spectacolul la care ți se îngăduie să asiști).
3) Nu te băga unde nu-ți fierbe oala.
4) Să nu-ți miroasă gura urît.
5) Să știi să te ridici la timp. (De preferință la a treia partidă pierdută de cel mai nervos dintre jucători).

. . . . . .

Scena care urmează se petrece zilnic într'una din cele o sută și mai bine de cafenele din Capitală.

— Salutare, Gogule!
— Servus, Cristache!
— Faci o tablă?
— Fac.
— Ai mai învățat să joci?
— Vezi de tine mai bine!
— Ghiță, adu tablele.
— Și niște oase mai mici.
— Noroc, fraților.
— Uite-l și pe Costică!
— Noroc, Costică!
— Jucați table?
— O partidă, două, să ne treacă de urît.
— Vă deranjez?
— Vai de mine! Șezi, dragă.
— Ia loc lângă mine.
— Scrii tu punctele?
— Cu plăcere.
— Bravo! Băiat bun Costică.
— Ehe! De-al nostru.
— Șes-beș!
— Iar ai spuribus, bată-te să te bată! Du-beș.
— Te tot plângi...
— Nu face două parale. Epiec.
— Baftosule! Cinci-doi.
— Ai jucat rău... Dort-giahar.
— Fenomenal! Trei-unu.
— Doi-doi...
— Extraordinar! Costică, puiule, dă-te puțin într'o parte că mă înăbuș...
— Patru-patru... Stai așa!
— Am stat... Cinci-patru. Ia-o 'n brațe!
— Ghelă...
— Trei-trei... Ia-o și pe asta.
— Ghelă... Costică, dă-te frate mai la oparte...
— Doi-unu. Ai pierdut.
— Linie iei?
— Linie de tramvai?
— Fie.

. . . . . .

— Șase-unu.
— Cinci-doi.
— Șase-șase.
— Norocosule! Trei-doi.
— Cinci-cinci.
— Ai mâncat usturoi, Costică?
— Imam Baeldă, Cristache.
— M'ai otrăvit, nene. Ai niște gusturi... Cinci-trei.
— Patru-patru.

— Ce-a zis bărbatul tău de pălăria nouă? A fost o surpriză?
— Nu știu... Nu pot să-l readuc în simțiri!

— Iar, frate? Costică tată, m'ai intoxicat definitiv. Doi-unu.
— Patru-cinci. Ia-o 'n brațe!
— Ghelă...
— Ia-o și pe asta.
— Ghelă, Costică, îți place cinematograful?
— De ce mă întrebi?
— Du-te, nene și te distrează. Fac eu cinste.
— Imi pare rău...
— Ei, asta-i!
— Zău, Cristache.
— Lasă mofturile, bre! Ia doi poli și taci din gură.
— Nu pot, parole d'honneur!
— Lasă, lasă... Du-te la Vox... E un film cu aia, cum îi zice... Lisavet Berghen.
— Merci.

. . . . . .

— Bine că a plecat, nene! Dacă mai stătea aici, pierdeam și cămașa de pe mine!

București — „Orașul Bucuriei"

A spus un hâtru bun de glume
Care călătorea prin lume,
C'a fost prin multe țări streine
Și nicăeri nu e mai bine
Ca pe cuprinsul României
Și în orașul bucuriei.
Așa o fi, eu nu zic ba,
Căci bucuria e ceva
Care ne iese 'n orice ceas
Pe ochi, pe gură și pe nas,
Dar când vezi străzile pavate
Cale de-o poștă jumătate
Cu praf, gunoi și murdărie,
Nu este nici o bucurie.

Dacă te duci pe la Șosé
Frumos e ca'n Champs-Elisée:
Arbori înalți, iarbă, răcoare...
Intr'un cuvânt, e o splendoare.
Dar dacă vine vre-o mașină
Și urmărit cum ești de ghină,
Ajungi pe la Filantropie,
Nu este nici o bucurie.

Dacă te duci să bei o bere,
Căci ochii văd, inima cere
Și vrei s'auzi în faptul serii
Cum cântă de frumos „dizerii",
Când îi auzi zbierând, măi frate,
Ca vitele injunghiate

Câte-o romanță fistichie,
Nu este nici o bucurie.

Pe la localurile de noapte
— Dacă nu ești vre-un papă-lapte —
Petreci frumos până la ziuă...
Pisezi adică apa 'n piuă,
Dar când la plată vezi că-ți cere
Pe o cafea și două mere
Fără rușine lei o mie,
Nu este nici o bucurie.

Spectacolul la Național
E fastuos, piramidal
Și nu e chip să faci fasoane,
Căci costă două milioane,
Dar când pe scenă vezi c'apare
Ingenue octogenare
Și „juni" cu burtă și chelie,
Nu este nici o bucurie.

Dacă nu vrei să ieși pe-afară
Rămâi acasă într'o seară,
Ai radio, îl pui la priză
Și-aștepți, ca cmul, o surpriză;
Dar când subit începe drama
Cu bâlbâiala și reclama
Pentru mușlar și alifie,
Nu este nici o bucurie.

VIRGILIUS

MIC DICȚIONAR GEOGRAFIC

BAIA MARE. — A nu se confunda cu Baia comunală, Baia Meltzer sau alte băi cunoscute.

BARBOȘI. — Nume anachronic al unei localități, în care locuitorii, urmând pilda generală și prescripțiile modei, s'au bărbierit de mult.

BOTOȘANI. — Aici s'a născut marele Eminescu. Dar amănuntul nu interesează pe nimeni.

BRAILA.—Patria brânzei care se fabrică de obiceiu în Dobrogea.

BACAU. — Oraș celebru, unde **„într'o mahala, s'a 'ntâmplat** (bis) o mare dandana".

CÂMPINA.— Mare centru petrolifer. Celebru pentru curiozitatea sa: un castel în ruină.

COTNARI. — Mit oenologic care nu mai înșeală pe nimeni.

CORABIA. — E un oraș. Dar nu e **Corabia lui Noe.**

CRAIOVA. — Pe vremuri „Cetatea Banilor". Astăzi însă banii s'au mai împuținat din cauza crizei.

GHERLA. — Dacă aveți de gând să vizitați această localitate, nu spuneți: — **Mă duc la Gherla.** Asta, ca să nu se facă vreo confuzie.

GIURGIU. — Oraș cu ecou foarte îndepărtat. Lătratul câinilor de aici se aude în toate unghiurile țării.

LĂRGEANCA. — Leprozerie autohtonă ambulantă.

MARAȘEȘTI. — Localitate unde a luptat toată lumea. Chiar ambuscații. Căci e multă vreme de atunci și nu se mai ține minte.

OGLINZI.—Stațiunea de predilecție a femeilor.

PLOEȘTI. — Leagănul primei și ultimei republici române.

RECEA.— Sucursala olteneasă a cimitirului Bellu.

VINTILEANCA. — Locul unde a pătimit Sfântul Ion Acarul.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX
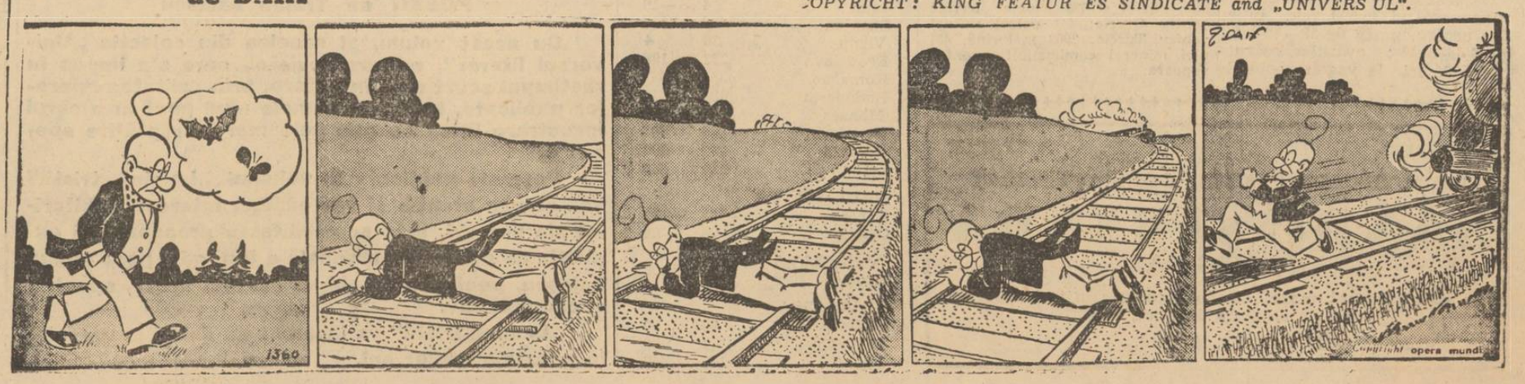
COPYRICHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERSUL".